

किंच पुत्रांश्चिपिताशिष्यान्वागुरुः नृपश्चप्रजाः एवमनुशिक्षयेत् ममलोकंयः कामयते यद्वा मदनुग्रहएवार्थोयस्य विमन्युः शिक्षितस्याकरणेऽपि
कोपशून्यः अतज्ञान् तत्त्वमविदुषः श्रेयोबुद्ध्याकर्मसुमूढान् अन्यथोपदेशेप्रत्यवायमाह मनुजः काम्यकर्मसुपुरुषंयोजयन् गर्तंसंसारकूपेपातय
तितंसमनुजः कर्मर्थपुरुषार्थंलभेत नकमपीत्यर्थः ॥ १५ ॥ नयोजयेदित्येतदुपपादयति लोकइतित्रिभिः नष्टदृष्टित्वेहेतुः यइति निकाममति
शयेनकामोयस्य ॥ १६ ॥ तमीदृशंकुबुद्धिदृष्ट्वातत्रैवकस्तंप्रवर्तयेन्नकोऽपि उत्पथेनगच्छंतमंधंयथातेनैवगच्छेतिकःब्रूयात् ॥ १७ ॥ समुपेतः
संप्राप्नोमृत्युः संसारोयेनतं ततोभक्तिमार्गोपदेशेनयोनमोचयेत् सगुर्वादिर्नभवतीत्यर्थः यद्वा यस्तंमोचयितुंनशक्नुयात् अतस्तस्यगुर्वादिर्नस्यादि

पुत्रांश्चशिष्यांश्चनृपोगुरुर्वामल्लोककामोमदनुग्रहार्थः ॥ इत्थंविमन्युरनुशिष्यादतज्ञान्नयोजयेत्कर्मसुकर्म
मूढान् ॥ कंयोजयन्मनुजोऽर्थंलभेतनिपातयन्नष्टदृशंहिगर्ते ॥ १५ ॥ लोकः स्वयंश्रेयसिनष्टदृष्टिर्योऽर्थान्समी
हेतनिकामकामः ॥ अन्योऽन्यवैरः सुखलेशहेतोरनंतदुःखंचनवेदमूढः ॥ १६ ॥ कस्तंस्वयंतदभिज्ञोविपश्चिदवि
द्यायामंतरेवर्तमानम् ॥ दृष्ट्वापुनस्तंसघृणः कुबुद्धिप्रयोजयेदुत्पथगंयथाऽधम् ॥ १७ ॥ गुरुर्नसस्यात्स्वजनो
नसस्यात्पितानसस्याज्जननीनसास्यात् ॥ दैवंनतत्स्यान्नपतिश्चसस्यान्नमोचयेद्यः समुपेतमृत्युम् ॥ १८ ॥
इदंशरीरंममदुर्विभाव्यंतत्त्वंहिमेहृदयंयत्रधर्मः ॥ पृष्ठेकृतोमेयदधर्मआरादतोहिमामृषभंप्रादुरार्याः ॥ १९ ॥

तिनिषेधः ततश्चपितानस्यादितिपुत्रोत्पत्तौयत्नोनकार्यइत्यर्थः दैवंदेवतानस्यादितिपूजानग्राह्येत्यर्थः एवमन्यदपिद्रष्टव्यम् ॥ १८ ॥ एवंमोक्षध
र्मानुपदिश्यन्नातृशुश्रूषणलक्षणधर्मस्पर्द्धादिनिवृत्तयेतेषांजन्मकथनपूर्वकमाह द्वाभ्याम् इदंमनुष्याकारंशरीरंममदुर्विभाव्यमवितर्क्यमदिच्छा
विलसितंनत्वहंप्राकृतोमनुष्यइत्यर्थः मेहृदयंतुतत्त्वम् कितद्धृदयं यत्रधर्मः तत्शुद्धंसत्त्वमित्यर्थः कुतःयद्यस्मान्मयाऽधर्मोदूरादेवपृष्ठेकृतः उत्सा
रितः अतएवमामृषभंश्रेष्ठंप्राहुः ॥ १९ ॥